

Cauza C-435/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

13 iulie 2023

Instanța de trimitere:

Okrazhen sad Smolyan (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

12 iulie 2023

Apelantă-pârâtă:

Glavna direktsia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatrehnite raboti

Intimat-reclamant:

BO

Obiectul procedurii

Glavna direktsia „Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatrehnite raboti (Direcția Generală „Poliția de Frontieră” din cadrul Ministerul Afacerilor Interne) a formulat la instanța de trimitere, Okrazhen sad Smolyan (Tribunalul Regional din Smolyan, Bulgaria), apel împotriva unei hotărâri a Rayonen sad Smolyan (Tribunalul de Raion din Smolyan) din 7 martie 2023, prin care a fost admisă acțiunea lui BO, un ofițer de poliție din cadrul acestei direcții, prin care a solicitat obligarea Direcției Generale să îi plătească remunerația la care are dreptul pentru munca de noapte pe care a efectuat-o.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii; articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1) Articolul 12 litera (a) și considerentul (8) al Directivei 2003/88/CE, precum și articolele 20 și 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementării naționale [în speță, articolul 187 din *Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti* (Legea privind Ministerul Afacerilor Interne)], care, din cauza faptului că nu permite aplicarea duratei mai reduse pentru munca de noapte în comparație cu munca de zi, prevăzută de dispozițiile generale pentru lucrătorii din sectorul privat, și în cazul lucrătorilor din sectorul public, cum sunt polițiștii și pompierii care efectuează muncă în schimburi și de noapte [funcționari în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul 1 din această lege], determină următoarea diferență de tratament, fără ca această diferență de tratament să aibă legătură cu un scop legal admisibil, respectiv:

o categorie de lucrători din sectorul public, căreia îi revin sarcinile deosebit de importante de menținere a ordinii publice și protecției populației [în speță, polițiști și pompieri în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul 1 din Legea privind Ministerul Afacerilor Interne care efectuează muncă în schimburi și de noapte] este defavorizată

a) atât în raport cu alte categorii de lucrători din același sector public care are aceleași sarcini de menținere a ordinii publice și de protecție a populației, dar care nu efectuează muncă de noapte în cadrul serviciului în schimburi [în speță, ceilalți funcționari în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul 1 din Legea privind Ministerul Afacerilor Interne], însă beneficiază de aceleași facilități (de exemplu, sporuri pentru vechimea în muncă, o durată mai mare a concediului plătit, pensionare mai timpurie, compensații mai mari pentru părăsirea funcției) ca în cazul muncii de noapte efectuate de polițiștii și pompierii care lucrează în schimburi;

b) cât și în raport cu lucrătorii din sectorul privat care efectuează muncă în schimburi și de noapte, fără beneficia de aceleași facilități, întrucât nu le revin aceleași sarcini deosebit de importante de menținere a ordinii publice și de protecție a populației, în considerarea cărora aceste facilități sunt acordate unei întregi categorii de lucrători din sectorul public [toți funcționarii în sensul articolului 142 alineatul (1) punctul 1 din Legea privind Ministerul Afacerilor Interne]?

2) Articolul 12 litera (a) și considerentul (8) al Directivei 2003/88/CE, precum și articolele 20 și 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării unei jurisprudențe naționale obligatorii [în speță, hotărârea interpretativă nr. 1 pronunțată de Plenul Secției civile a *Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria* (Curtea Supremă de Casație a Republicii Bulgaria) din 15 martie 2023 în cauza interpretativă nr. 1/2020], în cazul în care această aplicare ar determina un rezultat incompatibil cu dreptul Uniunii, și anume diferența de tratament descrisă în cadrul primei

întrebări, în condițiile în care diferența nu se întemeiază pe un criteriu obiectiv și adecvat, cu alte cuvinte nu se află în legătură cu un scop legal admisibil și nu este proporțională cu acest scop?

Dispoziții de drept și jurisprudența Uniunii invocate

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolele 20, 31 și 47

Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru, considerentele (2), (4), (7), (8) și (10), precum și articolul 12 litera (a)

Hotărârea Curții din 24 februarie 2022, Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (C-262/20, EU:C:2022:117, denumită în continuare „Hotărârea C-262/20”), Hotărârea Curții din 4 mai 2023, Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” (Munca de noapte) (C-529/21-C-536/21 și C-732/21-C-738/21, EU:C:2023:374, denumită în continuare „Hotărârea în cauzele conexe C-529/21-C-536/21 și C-732/21-C-738/21”), Hotărârea Curții din 5 octombrie 2010, Elchinov (C-173/09, EU:C:2010:581), Hotărârea Curții din 8 noiembrie 2016, Ognyanov (C-554/14, EU:C:2016:835), și Hotărârea Curții din 30 iunie 2022, Profi Kredit Bulgaria (Compensație din oficiu în cazul unei clauze abuzive) (C-170/21, EU:C:2022:518), precum și Ordonanța din 17 ianuarie 2023, TBI Bank (C-379/21, EU:C:2023:29)

Dispoziții naționale

Konstitutsia na Republika Bulgaria (Constituția Republicii Bulgaria), articolul 16, articolul 48 alineatul (5) și articolul 116 alineatul (1)

Kodeks na truda (Codul muncii), articolele 140, 152, 153, 261 și capitolul 15

Kodeks za sotsialno osiguryavane (Codul bulgar al asigurărilor sociale), articolul 69

Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti (Legea privind Ministerul Afacerilor Interne, denumită în continuare „Legea MVR” sau „ZMVR”): articolele 2, 142, 178, 179, 181, 183, 187, 188, 189, 190, 234, 238 etc.

Zakon za sadebnata vlast (Legea privind organizarea judiciară), articolele 124 și 130

Zakon za chastnata ohranitelna deynost (Legea privind întreprinderile de securitate), articolele 2 și 50

Naredbi na ministara na vatreshnite raboti za reda i organizatsiata i razpredelyaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otchitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, rezhima na dezhurstvo, vremeto za otdih

i pochivkite na darzhavnite sluzhiteli v Ministerstvoto na vatreshnite raboti (Regulamente ale Ministerului de Interne privind stabilirea, organizarea și repartizarea timpului de lucru, evidența timpului de lucru, compensarea orelor de lucru care depășesc timpul normal de lucru, regimul permanențelor, precum și perioadele de recuperare și repaus pentru funcționarii Ministerului Afacerilor Interne) din anii 2014, 2015, 2016, 2020 și 2022

Naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata (Regulamentul privind structura și organizarea remunerației muncii) din 2007 (Regulamentul SORZ sau NSORZ), articolul 8 și articolul 9 alineatul (2)

Varhoven kasatsionen sad ha Republika Bulgaria (Curtea Supremă de Casație a Republicii Bulgaria, denumită în continuare „VKS”): hotărârea interpretativă nr. 1 a Plenului Secției civile din 15 martie 2023 în cauza interpretativă nr. 1/2020

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 BO este funcționar în înțelesul articolului 142 alineatul (1) punctul 1 din ZMVR; el se află într-un raport de serviciu cu Direcția Generală „Poliția de Frontieră” din cadrul Ministerului de Interne și lucrează ca ofițer de poliție cu atribuții de conducere în comisariatul din Zlatograd al Poliției de Frontieră.
- 2 Își îndeplinește serviciul în schimburi de câte 12 ore, calculate pe intervale de timp. Pentru perioada în litigiu, 11 octombrie 2019-30 septembrie 2022, acesta a efectuat muncă de noapte, în total 1 272 de ore.
- 3 BO arată că, în privința remunerației, orele de muncă de noapte ar fi trebuit convertite în ore de muncă de zi cu aplicarea unui coeficient de 1,143, așa cum se prevede pentru lucrătorii din sectorul privat. În privința acestui aspect, regimul special prevăzut de Legea MVR și de regulamentele de punere în aplicare a acesteia, ulterioare anului 2014, conține o lacună care ar trebui umplută prin aplicarea subsidiară a dispoziției relevante din dreptul general al muncii, și anume articolul 9 alineatul (2) din NSORZ. Potrivit acestei dispoziții, pentru calcularea consolidată a timpului de lucru, orele de lucru de noapte se convertesc în ore de lucru de zi, și anume prin aplicarea unui coeficient care corespunde raportului dintre durata normală a muncii de zi și cea a muncii de noapte.
- 4 BO a introdus astfel acțiune la prima instanță, Rayonen sad Smolyan (Tribunalul de Raion din Smolyan, Bulgaria), și a solicitat, în special, obligarea Direcției Generale „Poliția de Frontieră” din cadrul Ministerului de Interne să îi plătească 1 886,10 leve bulgare (BGN), reprezentând remunerația neplătită pentru munca de noapte efectuată în perioada 11 octombrie 2019-30 septembrie 2022, precum și dobânzile corespunzătoare.
- 5 Prima instanță a admis acțiunea și a constatat că din cauza lacunei legislative a legii se impune aplicarea în subsidiară a articolului 9 alineatul (2) din NSORZ, întrucât, în caz contrar, ar apărea o diferență de tratament a funcționarilor

Ministerului de Interne care efectuează muncă de noapte și în schimburi, și anume atât în raport cu alți funcționari, cât și în raport cu agenții contractuali și lucrătorii din sectorul privat.

- 6 Direcția Generală „Poliția de Frontieră” a formulat apel împotriva acestei hotărâri la instanța de trimitere.

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 7 Prin intermediul apelului, Direcția Generală invocă faptul că Legea MVR nu prezintă nicio lacună legislativă. Ea nu cuprinde niciun temei pentru conversia muncii de noapte în muncă de zi, deoarece pentru munca de zi se prevede aceeași durată normală ca pentru munca de noapte. Diferența dintre regimul special aplicabil Ministerului de Interne și dreptul general al muncii se întemeiază pe importanța relațiilor cu societatea pe care le comportă îndeplinirea sarcinilor specifice ale polițiștilor și pompierilor în cadrul Ministerului de Interne.
- 8 Ținând seama de această particularitate, nu există niciun tratament discriminatoriu. Funcționarii din Ministerul de Interne lucrează într-adevăr în condiții mai nefavorabile și mai solicitante decât agenții contractuali și lucrătorii din sectorul privat și alți funcționari, însă pentru ei se prevede o serie de mecanisme de compensare, stimulente materiale suplimentare și avantaje nemateriale, care nu se acordă nici lucrătorilor din sectorul privat sau agenților contractuali, inclusiv celor din Ministerul de Interne, nici altor funcționari (de exemplu, o remunerație mai mare și o protecție socială sporită sub forma compensării orelor suplimentare de lucru, perioade de repaus, concediu și alte facilități).
- 9 Prin intermediul apelului, Direcția Generală mai invocă faptul că această interpretare este complet compatibilă cu considerațiile formulate de Curte în Hotărârea C-262/20.
- 10 În întâmpinarea la apel, BO își menține critica privind discriminarea. Hotărârea interpretativă pronunțată între timp de VKS (în cauza interpretativă nr. 1/2020) este contrară concluziilor Curții din Hotărârea C-262/20. El solicită să se sesizeze Curtea cu o cerere de decizie preliminară.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 11 De mai mult de trei ani, la instanțele de raion din Bulgaria sunt introduse în primă instanță sute de acțiuni civile de către polițiștii și pompierii care efectuează muncă în schimburi, prin care se solicită plata de către direcțiile competente din Ministerul de Interne a unui supliment salarial pentru munca de noapte efectuată. Între începutul anului 2023 și 12 iulie 2023, părțile la procedură au introdus deja la Regionalgericht Smolyan (Tribunalul Regional din Smolyan) 142 de apeluri împotriva hotărârilor tribunalelor de raion. Ținând seama de valoarea obiectului

cererii, hotărârile tribunalului regional sunt definitive și nu sunt supuse recursului la VKS.

- 12 Într-o cerere de decizie preliminară a Rayongericht Lukovit (Tribunalul de Raion din Lukovit) (C-262/20), formulată într-o cauză similară, Curtea a statuat că Directiva 2003/88 nu impune adoptarea unei reglementări naționale care să prevadă ca durata normală a muncii de noapte pentru lucrătorii din sectorul public precum polițiștii și pompierii să fie inferioară duratei normale a muncii de zi prevăzute pentru aceștia din urmă și că articolele 20 și 31 din cartă nu se opun ca durata normală a muncii de noapte stabilită la șapte ore în legislația unui stat membru pentru lucrătorii din sectorul privat să nu se aplice lucrătorilor din sectorul public, inclusiv polițiștilor și pompierilor, dacă o astfel de diferență de tratament este întemeiată pe un criteriu obiectiv și rezonabil, și anume dacă ea este în raport cu un scop legal admisibil urmărit de legislația respectivă și este proporțională cu acest scop.
- 13 Ținând seama, printre altele, de această hotărâre a Curții, VKS a constatat în hotărârea interpretativă menționată mai sus că în privința remunerării muncii de noapte a funcționarilor Ministerului de Interne se aplică numai Legea MVR specială și actele adoptate în scopul punerii în aplicare a acesteia. Legiuitorul a avut în vedere la adoptarea acestei legi consecințele defavorabile ale muncii de noapte pentru funcționarii Ministerului de Interne și a prevăzut mecanisme de compensare corespunzătoare, de exemplu, sporuri pentru vechimea în muncă, o durată mai mare a concediului anual plătit, o compensație pentru părăsirea funcției, un regim mai favorabil pentru remunerarea orelor suplimentare de lucru, scutirea de la obligația de plată a contribuțiilor de asigurări sociale, condiții mai favorabile pentru dobândirea drepturilor de pensie și alte facilități similare.
- 14 Instanța de trimitere subliniază însă că în realitate nu există niciun mecanism de compensare, care să fi fost introdus pentru compensarea sporului de noapte suprimat al polițiștilor și pompierilor care efectuează muncă de noapte, care le-a fost acordat anterior anului 2014 pe baza dispozițiilor care prevedeau aceeași metodă pentru convertirea muncii de noapte în muncă de zi ca cea prevăzută de Regulamentul SORZ. Toate mecanismele de compensare amintite de VKS existau deja anterior anului 2014.
- 15 Din categoria funcționarilor menționați la articolul 142 alineatul (1) punctul 1 din ZMRK, respectiv polițiștii și pompierii ca BO, fac parte și un număr mare de funcționari care efectuează muncă în schimburi și muncă de noapte. Într-adevăr, din informațiile oferite de Ministerul de Interne în prezenta cauză rezultă că în medie, în anii 2019, 2020, 2021 și 2022, 65,20 % dintre pompieri și polițiști au efectuat muncă în schimburi și muncă de noapte, iar 34,80 %, nu. Pe baza acestor informații și a analizei dispozițiilor legale se poate totodată constata că facilitățile menționate sunt acordate tuturor funcționarilor menționați la articolul 142 alineatul (1) punctul 1 ZMVR, iar nu doar celor care efectuează muncă de noapte. De unele dintre aceste facilități se bucură și funcționarii menționați la articolul 142 alineatul (1) punctul 2 din ZMVR, respectiv funcționarii din Ministerul de

Interne, iar altele sunt acordate chiar tuturor funcționarilor Ministerului de Interne, inclusiv celor angajați cu contract de muncă.

- 16 Pentru motivele expuse mai sus, facilitățile descrise nu pot fi considerate nici „mecanisme de compensare” în sensul hotărârii interpretative a VKS, nici „alte măsuri de protecție” în înțelesul punctului 51 din Hotărârea C-262/20 a Curții. Acestea nu sunt dedicate în mod special funcționarilor care efectuează muncă de noapte în cadrul schimburilor de lucru și nu sunt acordate nici în considerarea muncii de noapte sau în funcție de durata acesteia, cu alte cuvinte nu au legătură cu tipul muncii de noapte.
- 17 Aceste facilități se acordă în mod evident în considerarea importanței deosebite a activităților Ministerului de Interne conform articolului 2 din ZMVR – protecția drepturilor și a libertăților cetățenilor, combaterea infracțiunilor, protecția securității naționale, menținerea ordinii publice și protecția împotriva incendiilor, ca și protecția populației.
- 18 Motivul pentru care lucrătorii angajați în sectorul privat nu beneficiază de facilitățile menționate este că ei nu sunt însărcinați să desfășoare activități de importanță socială specială, așa cum se descrie la articolul 2 din ZMVR, iar nu că facilitățile constituie o compensație pentru munca de noapte. Când efectuează muncă de noapte, lucrătorii din sectorul privat obțin o remunerație pentru munca de noapte, care se calculează după metoda prevăzută de Regulamentul SORZ, și anume prin conversia orelor de noapte în ore de zi și aplicarea unui coeficient de 1,143, precum și a unui spor pentru munca de noapte.
- 19 Rezumând, trebuie reținut că polițiștii și pompierii care efectuează muncă în schimburi și muncă de noapte beneficiază de facilități care sunt acordate și lucrătorilor care nu lucrează în schimburi sau de noapte. Aceste facilități nu le sunt acordate în considerarea muncii de noapte, ci a sarcinilor speciale ca gardieni ai drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a ordinii și siguranței publice. Totodată, polițiștii și pompierii ca reclamantul din speță nu pot beneficia de metoda prevăzută de Regulamentul SORZ pentru lucrătorii din sectorul privat, care nu au însă dreptul la facilitățile prevăzute de Legea MVR, întrucât nu le sunt încredințate sarcinile speciale stabilite prin această lege.
- 20 Așadar, nu există, la acest moment, nicio altă posibilitate de compensare adecvată a dificultăților pe care le implică munca de noapte pentru reclamant și alți polițiști și pompieri, care, ca și el, efectuează muncă în schimburi și muncă de noapte, decât aplicarea metodei prevăzute de Regulamentul SORZ, care nu este însă permisă conform legii și hotărârii interpretative a VKS.
- 21 La punctul 63 din Hotărârea în cauzele conexe C-529/21-C-536 și C-732/21-C-738/21, Curtea a statuat că va reveni instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă o eventuală diferență de tratament este întemeiată pe un criteriu obiectiv și rezonabil, și anume dacă se află în legătură cu un scop legal admisibil urmărit de legislația relevantă și este proporțională cu acest scop.

- 22 Având în vedere verificările efectuate în prezenta cauză, instanța de trimitere are convingerea că lipsa din Legea MVR și din regulamentele pertinente, inclusiv din regulamentul din 2022, aplicabil în prezent, a unei prevederi exprese pentru durata mai redusă a muncii de noapte în raport cu munca de zi este determinată în fapt de dezideratul de a economisi mijloace financiare considerabile.
- 23 Astfel, majoritatea polițiștilor și pompierilor efectuează muncă în schimburi și muncă de noapte (conform informațiilor Ministerului de Interne, în medie 65,20 % în anii 2019, 2020, 2021 și 2022) și în aceeași situație se găsesc nu doar polițiștii și pompierii care efectuează muncă în schimburi și muncă de noapte, ci și, de exemplu, funcționarii care efectuează muncă în schimburi și muncă de noapte ai Direcției Generale „Supraveghere” din cadrul Ministerului Justiției și funcționarii Direcției Generale „Executări penale”. După cum s-a arătat în cererea preliminară a Rayongericht Lukovit (Tribunalul de Raion din Lukovit) (C-262/20), în raportul Ministerului de Interne s-a subliniat, în legătură cu adoptarea regulamentului din 2016, că în cazul acceptării propunerii sindicatelor, pentru munca de noapte ar fi necesare mijloace financiare suplimentare, care, potrivit unui calcul pe baza datelor din luna iulie 2016, s-ar ridica la 18 324 000 BGN anual.
- 24 În expunerea de motive a proiectului de lege din 2020 privind modificarea Legii MVR, prin care s-a stabilit că durata normală a muncii de zi și a muncii de noapte este aceeași pentru polițiști și pompieri, se arată că prin aceasta se urmărește „ca prin aplicarea dispozițiilor legale să se obțină uniformitate, să se reglementeze munca de noapte și să se remedieze lacuna legislativă din legea specială”. Cu alte cuvinte, modificarea a fost realizată și pentru a pune capăt jurisprudenței acelor instanțe naționale care consideră că Legea MVR conține o lacună legislativă și care, prin urmare, pentru soluționarea litigiilor similare celui de față, aplică prin analogie Regulamentul SORZ și admit acțiunile.
- 25 Potrivit Hotărârii C-262/20 a Curții, asemenea motive, printre altele, economisirea de mijloace financiare, nu pot fi un argument pentru o diferență de tratament și nu par să corespundă unui scop legal admisibil, susceptibil să justifice o atare diferență de tratament.
- 26 La punctul 79 din Hotărârea C-262/20 se arată că instanța națională trebuie să interpreteze dreptul național, în cea mai mare măsură posibilă, în lumina textului și a finalității dispoziției de drept primar în discuție, luând în considerare ansamblul dreptului intern și aplicând metodele de interpretare recunoscute de acesta pentru a garanta efectivitatea deplină a dispoziției respective și pentru a identifica o soluție conformă cu finalitatea urmărită de aceasta.
- 27 În consecință, dacă dispoziția în discuție a Legii MVR și a regulamentelor pertinente nu ar trebui aplicată întrucât este incompatibilă cu dreptul Uniunii, instanța națională ar putea porni de la premisa că există un caz nereglementat de legea specială și să aplice în subsidiar Regulamentul SORZ, astfel cum solicită reclamantul.

- 28 Instanța de trimitere are temerea că aplicarea hotărârii interpretative a VKS, obligatorie pentru instanța de trimitere și pentru toate instanțele, potrivit căreia Regulamentul SORZ nu se aplică în subsidiar deoarece Legea MVR nu prezintă nicio lacună legislativă, ar determina un tratament diferit – defavorabil – al polițiștilor și pompierilor care efectuează muncă de noapte față de ceilalți polițiști și pompieri care nu efectuează muncă de noapte, precum și față de lucrătorii din sectorul privat care efectuează muncă de noapte, fără ca acest tratament diferit să se întemeieze pe un criteriu adecvat și obiectiv, și anume un scop legal admisibil.
- 29 În hotărârea interpretativă a VKS, tratamentul diferit este însă justificat printr-un „motiv de ordin juridic” în sensul punctului 74 din Hotărârea C-262/20 a Curții. În opinia VKS, „este intenția legiuitorului să se aplice pentru timpul de lucru, independent de momentul din zi în care se încadrează ziua de muncă – în timpul zilei sau al nopții – o durată unitară, și anume «8 ore pe zi»” și legiuitorul „a ținut seama la elaborarea și adoptarea [Legii MVR] de particularitatea raportului de serviciu și de egalitatea cetățenilor în fața legii, efectele secundare ale muncii de noapte efectuate de funcționari ai Ministerului de Interne fiind compensate prin mecanisme de compensare adecvate”.
- 30 La punctul 76 din Hotărârea C-262/20, Curtea a reținut însă în legătură cu un asemenea motiv de ordin juridic că, sub rezerva verificărilor pe care trebuie să le efectueze instanța de trimitere, „nu pare [...] să corespundă unui scop legal admisibil, susceptibil să justifice diferența de tratament în discuție în litigiul principal”.
- 31 Instanța de trimitere consideră că din verificările de până acum nu rezultă nimic altceva care să permită o altă concluzie. Legiuitorul nu a avut în vedere tocmai particularitatea raportului de serviciu și egalitatea cetățenilor în fața legii, întrucât, astfel cum s-a demonstrat mai sus, mecanismele de compensare în discuție nu au în fapt legătură directă cu munca de noapte efectuată de funcționarii Ministerului de Interne care lucrează în schimburi.
- 32 Instanța de trimitere consideră, așadar, că ar trebui să adreseze Curții întrebările de mai sus în vederea pronunțării unei decizii preliminare.